

[Pia Kjærsgaard]

regeringsparti, og jeg synes, man trænger til at høre noget om, hvilke regeringsinitiativer Venstre vil tage i den kommende samling.

Hr. Peter Brixtofte var meget tidligt i sin tale inde på den spirende racisme eller fremmedhadet, som trivedes i bedste velgående i Danmark, og hr. Peter Brixtofte advarede imod, at det skulle ende ligesom i Rostock. Jeg vil godt høre hr. Peter Brixtofte, hvad man fra Venstres side har tænkt sig at gøre for at forhindre, at det kan ende sådan. Det er noget, Fremskridtspartiet har advaret imod i temmelig mange år, men vi synes ikke, der har været lydhørhed hverken i Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet eller i nogen af de andre partier. Jeg vil godt høre hr. Peter Brixtofte, om der kommer nogle initiativer, lad os høre, hvad der skal ske.

Hr. Peter Brixtofte sagde, at partitaktiske hensyn ikke skulle stå over, jeg tror hr. Peter Brixtofte sagde hensynet til Europa. Jeg vil sige til hr. Peter Brixtofte, at partitaktiske hensyn ikke bør stå over hensynet til den danske befolkning, og det synes jeg hr. Peter Brixtofte burde skrive sig bag øret, men jeg vil godt høre noget mere konkret, hvad hr. Peter Brixtofte har tænkt sig.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg må sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg ikke har hørt Fremskridtspartiet advare mod racisme. Jeg har hørt Fremskridtspartiet puste til racismen, og det synes jeg er ubehageligt.

Til hr. Peter Brixtoftes indlæg må jeg sige, at jeg er enig i, at der påhviler Folketinget et meget stort ansvar, som vi ikke kan tage let på, også for næste generation, når vi skal respektere nej et ved afstemningen den 2. juni og finde en løsning sammen med de andre lande. Derfor vil jeg spørge hr. Peter Brixtofte: Hvorfor skaber Venstre så tvivl, når Venstre kommunikerer om dette spørgsmål?

Vi er enige om, at Danmark skal satse på mere demokrati, åbenhed og nærhed i EF, men hvorfor hører vi ingen venstremand, udenrigsministeren inklusive, sige, at nej et skal respekteres, fordi der også var noget, den danske befolkning sagde nej til, nemlig til Den Økonomiske og Monetære Union med én valuta, til forsvarssamarbejdet, til statsborgerskabet osv. og til Unionen? Hvorfor hører vi al-

drig dét fra Venstres mund, og hvorfor står der ikke noget om det i regeringens åbningstale?

Hvis det handler om at skabe tillid ikke bare i dette hus, men i befolkningen til, at vi får håndteret denne sag med respekt for nej et, må Venstre tage de ord i sin mund, at der også er noget, vi siger nej til, ellers regner jeg ikke hr. Peter Brixtoftes ord for noget. De lød flot, jeg var endda enig på et overordnet plan, men hvad er realiteterne? Vil Venstre også tage de ord i sin mund og sige stjerneklart, at Danmark har en klar nejside til Unionen.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Der var heldigvis mange andre ting end tal i statsministerens åbningstale. Folk klager tit over, at politikere ikke kan forstås, og der er somme tider også nogle, jeg har svært ved at forstå. Venstres ordfører nævnte lige før, at der var sket en positiv holdningsændring i befolkningen. Statsministeren brugte den samme formulering og også i forbindelse med sit 10-års jubilæum. Jeg forstår det ikke, og derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Hvad mener man med »en positiv holdningsændring i befolkningen«?

Jeg må sige, at jeg desværre oplever noget andet, men jeg vil da spørge hr. Peter Brixtofte, om det er den stigende egoisme, således som vi andre opfatter det, den stigende vold, som den konservative ordfører før påstod fandt sted i samfundet, den omfattende sorte økonomi, som fagfolk anslår til en værdi af omkring 30 mia. kr., og som statsministeren forleden var meget bekymret over. Er det en større accept i visse befolkningsgrupper af, at nogle andre grupper i samfundet har det meget skidt i dagens Danmark, eller er det måske den flossede moral, vi både i visse dele af erhvervslivet og ikke mindst i finanssektoren ser i dagens Danmark? Hvad mener man med, at der er sket en positiv holdningsændring?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Peter Brixtofte sagde, at arbejdsløsheden ikke var noget økonomisk problem, fordi vi giver de ledige en rimelig levestandard. Det synes jeg nu godt man kan diskutere, når vi ved, at det typiske er, at man taber en tredjedel